Стефан Малларме

Дар поезії

Перекладач: М.Москаленко

Тобі мій дар: дитя нічної Ідумеї*!
Крізь шиби, де мороз різьбив тонкі лілеї,
Крізь вікон аромат з одзолотілим склом,
Чорніючи, блідим, скривавленим крилом
У лампу ангельську ударило світання.
Тріумф! І тільки-но реліквія остання
Змінила батькові злим усміхом уста,
Здригнулась голуба й безплідна самота.
О неню з немовлям, прийми, здолавши втому,
Страшне народження, і з голосом, в якому
Віола й клавесин єдиний спів ведуть,
Чи, легко стиснувши змарнілим пальцем грудь,
Проллєшся білістю, як вісниця-Сивілла,
Для губ, що їх блакить невинна опалила?

---

*Ідумея — історична область в Палестині, в кабалістиці — місце проживання людей-страхіть, створених до Адама.